

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 18.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkaköretét *Hagelman*
Károly könyvkereskedő
vállalva magára, az előfizet-
ések, nyiltér- és hirdetési
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felhívások ide
intendők.

A vármegye közgyűlése.

Somogyvármegye egyik leghíresebb disze minden időben közismeret magyarsága, s az elmúlt századok meg-megújuló nemzeti küzdelmeiben vitt vezérszerepe volt. Kupa vármegyéje mindig előljárt. Előljár most is. Az unokák méltó utódjaiul bizonyultak a dicső ősöknek.

Tanuságot tesz erről az a lelkes közgyűlés, mely folyó hó 5-én folyt le a vármegye székházának tanácstermében.

A közgyűlésen a törvényhatósági bizottság tagjai majdnem teljes számban jelentek meg s mikor a színültig megtelt terembe *Tallián Gyula* főispán belépett, hogy a közgyűlést, mint elnök, megnyissa, a szokásos éljenzés helyett néma csend, a szíves üdvözlést jelentő mosolygó arcok helyett, elborult, komor tekintetek fogadták.

Persze! Az idők változnak és változnak abban az emberek is!

Megváltoztunk a változó időkkel mi is, a törvényhatósági bizottság tagjai.

De megváltozott a főispán is?

Csak az a különbség köztünk, hogy a mi változásunk lépést tart a nemzet ügyéért megindult és folyó küzdelemmel. Nos, és a főispán uré?

Az meg halad — a haladó-párttal.

Innen nőtt ki az a nagy távolság, mely a vármegyét főispánjától elválasztja.

Nagy és emlékezetes nap volt és az marad Somogyvármegye történetében f. hó 5-ike. Az ez évi első rendes közgyűlés napja.

E közgyűlésen került napirendre a belügyi ügyvivőnek az a leirata, mellyel harmadszor is megsemmisítette a passiv ellenállásra vonatkozó törvényhatósági határozatot.

Az állandó választmány azt javasolta, hogy az akkor éppen folyamatban levő béketárgyalásokra való tekintettel vétessék le a napirendről az ügyvivő leirata. Ezzel szemben azonban az alkotmányvédő bizottság azt indítványozta, hogy a vármegye tartsa fenn előbbeni határozatait a leiratot pedig egyszerűen irattárba tétesse.

Az előadó-főjegyző befejezván a fenti javaslatok előterjesztését, nyomban szólásra állott fel *Széchenyi Aladár* gróf, a nemzeti küzdelemnek

ezen kiváló és nagy tehetségű előharcosa s fényes szónoklatában, (melyet egész terjedelmében közlünk) az állandó választmány javaslatát a nemzeti ügy elárulásának nyilvánította s a mult évi közgyűlési határozat fenntartását indítványozta. Beszédét nagy tetszés, szünni alig akaró éljenzés és taps követte; indítványát pedig egyhangulag nagy lelkesedéssel elfogadta s a beszédnek a gyűlési jegyzőkönyvében leendő szószerinti megörökítését kimondotta a közgyűlés.

Ezután *Kapotsfy Jenő* mondott még — ugyancsak e tárgyhoz szólva hazafias szép beszédet, melyben azt indítványozta, hogy ez alkalomból üdvözlje a vármegye a nemzet vezéreit, azért az önzetlen küzdelemért, melyet a nemzet dicső harcában, mint előharcosok küzdenek meg.

Ez az indítvány is egyhangulag nagy lelkesedéssel fogadtatott el.

Következett azután a belügyi ügyvivőnek egy másik leirata, melyben a mult novemberi közgyűlésen megejtett közigazgatási bizottsági tagok megválasztását — *Babochay Kálmán*, *Darnay Béla* és *Folly József* törvh. biz. tagok felebbezése folytán — megsemmisíti.

A tárgy bejelentése után *Szalay Károly* a felebbezés és a leirat felolvasását kívánta, azonban *Tallián* főispán ezt megtagadva az új választásra a szavazást elrendelte, a közgyűlést felfüggesztette és az elnöki széket s a közgyűlési termet elhagyta. A főispán ezen meg gondolatlan eljárását nagy felháborodás követte s a zajban egyre jobban hallatszott, hogy a bizottsági tagok az elnöklésre *Gabsovits Károly* alispán-helyettes főjegyzőt szőlították fel, amit azonban a főjegyző közmegegyezésre, nem tett meg. De időközben a főispán is visszatért, az elnöki széket elfoglalta, távozását félreértésből származónak jelentve ki és a közgyűlést újra megnyitva az iratok felolvasását megengedte, azzal hogy a leiratnak a tárgyalását nem engedi meg. *Pallavicini Ede* örgróf azonban azt hangsúlyozta, hogy: „megengedésről szó sem lehet, a felolvasást követeljük és fel kell olvasni.”

Pete Lajos aljegyző a felebbezést is, a leiratot is, meg a megkérdezett tanuk irásában beadott

nyilatkozatait is felolvastván, nemcsak a felebbező társaság nevei kerültek napfényre, de kitűnt az is, hogy az ügyvivői megsemmisítő határozat alapját képező információ az alispán megkerülésével a főispán utján szereztetett be, no meg aztán, — ami a leglényegesebb — hogy a megsemmisítő határozat nyilván valótlan indokokra van fektetve.

Igazolják ezt maguk a beszerzett nyilatkozatok, melyekben a nyilatkozók egytől-egyig azt írják, hogy a szavazás körüli rendellenességről vagy szabálytalanságról, mit sem tudnak; csupán csak azért nem szavazhattak, mert a szavazásról lekéstek.

Persze, hogy aztán tárgyalás alá vétetett a napirenden levő ezen leirat és kellő méltatásban részesült, ugy ez, mint a felebbező társaság és a megsemmisítő ügyvivő.

Mindenekelőtt *Inkey József* báró, mint a választáson a szavazatszedő bizottság elnöke előadta, hogy a választás teljes rendben és szabályosan folyt le előtte s a megsemmisítő határozat indokolásában erre vonatkozólag felhozottak valótlanok.

Azután *Kapotsfy Jenő* a főispán és főjegyző érthetlen és megütőzést keltő magatartását róttá meg, majd kimutatva a megsemmisítő határozat jogosulatlan és tarthatlan voltát, a következő indítványt tette: Somogyvármegye mély megütőzéssel tapasztalja,

hogy a megejtett közigazgatási bizottsági tag választást, a belügyi ügyvivő célzatosan megsemmisítette meg, hogy ezzel megakadályozza azon férfiaknak a közig. bizottságba maradhatását, kik az alkotmány védelmi harcban kiváló részt vesznek,

a rendelet indokolásában a főispáni uton beszerzett oly adatokra hivatkozik, melyek valótlan-sága nyilván való,

hogy megséjtetett a vármegye autonómiaja, a midőn nem a vármegye alispánja, hanem az arra illetéktelen főispán által, ugyszólván magán uton szerzett be adatokat, melyek egy törvényes választás megsemmisítésére teljesen alkalmatlanok,

végül, hogy ezen választás megsemmisítése nyilvánvalólag poli-

tikai üldözés jellegével bir, mi ismét nyílt sérelem a vármegye önkormányzati jogai ellen, ennél fogva kimondja egyhangulag, hogy: ezen rendeletet tudomásul nem veszi, az új választásba bele nem megy, hanem az 1905. november 6-án megválasztott köz. biz. tagokat érvényesen megválasztottaknak kijelenti, s erről őket értesíti oly felhívással, hogy a köz. biz. ülésén részt venni kötelességüknek ismerjék. Ezen határozat azonnal végrehajtandó.

A közgyűlés ezen indítványt Szalay Károly, Pallavicini Ede örgróf, Gaal Gáoszt, Csorba Ede és dr. Rusa Ernő pártoló hozzászólása után egyhangulag elfogadta.

Tallian Gyula főispán pedig mindezen határozatok ellen felebezést jelentett be és a közgyűlés viharában annyira belekeveredett az elnöklés nehéz feladatába, hogy a napirend folytatására akart áttérni, holott a tárgysorozaton a gróf Széchényi Imre elhunyt folytán üresedésben levő köz. biz. tagsági állás betöltése is e pontnál volt megállapítva.

Figyelmeztetés után erre a szavazást aztán elrendelte a főispán, melynek eredménye az lett, hogy több mint 130 szótöbbséggel Chernel Gyula választotta meg.

Ez a többség fényesen igazolja azt, hogy tényleg a valódi akarata nyilvánult meg a vármegye közönségének akkor is, amikor a múlt novemberi közgyűlésen csupa ellenzéki férfiakat küldött a közigazgatási bizottságba.

Fontos tárgyai voltak még a közgyűlésnek az üresedésben levő tisztviselői állások betöltése és Kaposvár rdt. tanácsu városnak két megfelelőbbet határozata.

Árvaszéki ülnökké Svastics Elek, árvaszéki első jegyzővé Kapotsfy Aurél, másod jegyzővé Kiss Kálmán, szolgabíróvá pedig Jeszenszky Dezső választották meg egyhangulag.

Kaposvár rdt. város képviselő-testülete rendszeresített egy II. számvevői állást és három lovasrendőrt. Ezen állások rendszeresítése ellen felebezés adatván be a vármegye törvényhatóságának közgyűlése elé került a dolog. Dr. Rusa Ernő szólalt fel a felebezések tárgyában kifejtve ezen állások teljesen felesleges, de annál költségesebb, sőt a lovasrendőrök hátrányos voltát, indítványára Gaal Gáoszt és Szalay Károly hozzászólása után a törvényhatósági bizottság II. számvevői állásra vonatkozó határozatát a városnak megváltoztatta s az állás rendszeresítését nem engedélyezte, a lovasrendőrök tekintetében pedig a határozatot megsemmisítette s a gyalogrendőrlegénység szaporítása kérdésében új határozathozatalra utasította a város képviselőtestületét.

* * *

Kétségtelen, hogy a nemzeti ügy ez emlékezetes győzelmét a vármegye törvényhatóságának közgyűlésén az ellenzék szilárd összetartása vitta ki.

Tehát csak összetartás és tömörülés!

Ez adja meg a magyar nem-

zeti erő mindig hatalmasabbá váló egységét.

Aminek aztán elmaradhatlan következményei lesznek nemcsak belpolitikánkban, de még a közügyekre vonatkozólag is.

+ A béke meghiusulása. Senki sem vonhantja kétségbe, hogy a béke a múlt napokban küszöbön volt. Csalódással töltött azonban mindenkit el, az a szomorú hír, hogy egy jó időre, talán nagyon is hosszú időre, az meghiusult. Andrassy Gyula gróf elhozta a király szobeli izenetét, előadta a vezérbizottságnak; a vezérbizottság memorandumban válaszolt a király izenetére, hogy mely pontozatok alapján volna hajlandó a koalíció kormányt vállalni. Andrassy e memorandumot is átnyújtotta a felségének, aki tanulmányozván az aktákat, ennek utána ujabban izent Andrassy utján a koalíciónak, hogy a vezérbizottság pontozatait el nem fogadja. A béke tehát hajótörést szenvedett. Hogy mi lesz ezután a jó Isten a megmondhatója. Sok mindenről beszélnek. Szó van arról, hogy a képviselőházat feloszlatják, szó van, hogy a parlament ülését még március 1-je előtt, huzamosabb időre, talán ez év végeig elnapolják és szó van, hogy talán újból megkezdődnek a béketárgyalások s talán mégis sikerül nyélbe ütni a békét. De mindezek csak üres találgatások, semmit mondó feltevések. Mert azt, hogy mit hoz a jövő, ezekben a pillanatokban ki sem tudja.

Széchenyi Aladár gróf beszéde.

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A vármegye állandó választmánya azt a határozatot terjeszti a t. t. b. elé, hogy tekintettel a most folyó béketárgyalásokra vegyük le a napirendről tárgysorozatunk 4. pontját, mely a belügyminiszternek a vármegye eddig hozott összes határozatainak megsemmisítését tartalmazza. Ezzel szemben

T Á R S A.

Jó az ördög a bajnál — néha.

Irta: Bartos Mihály.

— A Népjog eredeti tárcája. —
(Folytatás.)

II.

Az Apáthy házra egyhangu napok virradtak. Azt várták, hogy az öreg haragjában a szökevények után megy, s tudja Isten mit tesz velük. Ő azonban nagyon csendes ember lett. Még beszélni sem engedett senkit rólok.

— Majd elintézi Csátky Imre a dolgot — mondta egykedvűen — az ő becsületügye most már ez. Az ő keze alól vitték el a leányt.

Hát Csátky és Bozóth meg is verekedtek, de csak a forma kedvéért. Jó barátok voltak mindig, együtt nőtek fel, iskoláikat együtt végezték; házi tanítója volt egyideig Bozóth Csátkynak úgy, hogy ez bizonyos tisztelettel szerette mindig barátját.

Azután Csátky nem is volt szerelmes. Szép leány volt Apáthy Erzsike, szívesen elvette volna feleségül, de ha már így van — mondotta — vigye az ördög.

Sőt párbaj után együtt mentek Bozóthékhoz.

A fiatal asszonyka, ki nem is tudott verekedésükről, pirulva fogadta a vendégeket, s oly édes-kedvesen kérdezte tőle, nem haragszik-e, hogy a meglepetésében még az ördög vigyájáról is megfélemedett.

Az öreg Apáthy nem szólt erre semmit, mikor meghallotta, de arra sem, mikor felesége félve mondta neki, hogy meglátogatta a fiatalokat.

Pedig kár volt megengednie, mert az asszony azután minden idejét a fiataloknál töltötte, s azt vette észre egy délután az öreg, hogy egészen egyedül maradt odahaza, mert még Zsuzsó néne is a városba ment, hogy — ugymond — megveregesse a hátát annak a rossz embernek, hogy elvitte az ő drága Erzsikéjét.

Egyedül ült odahaza az öreg Apáthy s mintha szomorú, elkeseredett volna az arca, csak nézett maga elé a semmibe, mereven.

Sokáig ült így, majd felkelve boszusan szólt:

— Adta kölykei!

S hogy haragját legyen kin kitöltenie, felesége érkezett meg Zsuzsu nénival. Apáthy dörmögve fordult feléjük.

— Jó, hogy eszetekbe jutok. Mintha nem is létezném a világon. Persze a fiatalok tele csicsérgik a fejeteket, az én hangom elől pedig szöktök. Én már semmi sem vagyok a háznál.

Apáthy né szeliden válaszolt, mig lopva az ajtó felé nézett.

— Dehogy felejtjük el kegyelmedet férjem uram. Ha ott vagyok unos-untalan az apjukról beszélnek, kérdezősködnek. Mit mond? Haragszik-e nagyon rájuk?

— Bizony tekintetes uram, még a Csátky ifjú is jobb a tekintetes urnál — vágott közbe Zsuzsó néne — annak inkább volna oka haragudni, meg aztán nem is az édes apjuk, mégis elmegy hozzájuk. Ha ő ninos, még most sem. . .

— Talán én menjek hozzájuk először? Én kérjem meg őket — az apa a gyermeket?

— Hát csak itt a bibi? Hisz akkor gyertek már be drágáim; — kiáltotta örülve Zsuzsó — s kiszaladva, hozta be magával a két fiatalembert, kiket még a hátuk mögött Csátky is biztatgatott.

— Így ni drágáim. Csak öleljétek jól meg. Hisz tudtam én, hogyha meglátja ezt a szépséges teremtményt, eszébe sem jut, hogy haragudott.

El is felejtette Apáthy. Csak nézte azt a nevetve síró gyönyörű asszonykát, ki mindkét karjával átölelve csókolgatta, s mit tehetett egyebet — eltolta magától leányát — s azt a másikat, az urát ölelte meg.

— Pedig megérdemelnétek, hogy haragudjam. Adta kölykei. Még elvárták volna, hogy én menjek először hozzájuk. S úgy megölelte azt a két kölyköt, hogy azok már maguk vitték a többiekhez, hogy azoknak is jusson valami, Mikor Csátkyra került a sor, tréfásan kérdezte tőle Apáthy:

— Hát nem sajnálod öcsém azt a csunya leányt. hogy elvitte az a rossz fiu!?

— Nem én bátyám uram. Mig az enyém lehetett volna, soha nevetését nem láttam, jó szavát nem hallottam, most meg talán még azt is megérem, hogy örömben engem is megcsókol. Vigye az ördög.

Az a szép asszonyka pedig átkarolva urát csendesesen, boldogan suttogta:

— Elvitt ez a rossz, rossz ördög, de vissza is hozott.

a vármegye alkotmányvédő bizottsága azt javasolja a t. t. bizottságnak, hogy a nemzeti ellenállásra vonatkozó eddig hozott összes határozatokat a legnagyobb eréllyel tartjuk fenn és a belügyminiszter megsemmisítő végzését helyezzük irattárba. Miután én az áll. választ, határozatát nemcsak végzetes gyöngeségnek, hanem határozott meghátrálásnak tekintem, melylyel a nemzeti ügynek kiszámíthatlan kárt okoznánk, arra kérem a t. t. b.-ot méltóztassék az alkotmányvédő bizottságnak javaslatát elfogadni és határozatát emelni.

T. t. b. Deák Ferencz, kit a haza hőlcének neveznek, egy alkalommal azt mondta: hogy ha egy nemzettől erőszakkal elveszik törvényes jogait, azokat kedvező körülmények között csonkítatlanul ismét visszaszerezheti, ha azonban egy nemzet önként, saját akaratából törvényes jogairól lemond, akkor azok örök időkre elveszetteknek tekintendők. T. t. b. miről van itten tulajdonképpen szó? Röviden összefoglalva: Somogyvármegye engedelmességet az ország törvényeinek, melyek világosan kimondják, hogy adót fizetni és ujoncot állítani nem szabad, mielőtt az országgyűlés azokat meg nem szavazta. Önként befizetett adókról és önként jelentkező ujoncokról törvényeink egyáltalában nem mondanak semmit és így egészen helyesen cselekedett a vármegye a midőn az önként befizetett adók elfogadását és beszolgáltatását valamint az önként jelentkező ujoncok részére a belépti bizonylatok kiállítását szintén szigorúan tiltotta, mert ha ez lehetséges, illetőleg megengedett, akkor a nemzet adó- és ujoncmegajánlási joga semmi egyéb üres fictiónál, üres szemfényvesztésnél. A vármegyének tehát, szerény nézetem szerint, szilárdan kell ragaszkodnia mult év július 12-én első ízben s azután több ízben hozott határozatahoz és attól egy hajszálnyira sem szabad eltérnie.

Ha most engednénk és meghátrálnánk a nemzeti ügynek ugyszólván az utolsó pillanatában lennénk árulói és Somogyvármegyére egy kitörülhetlen szegényfolt tapadna. Meglehet, hogy egyes tisztviselők ennek a mi állásfoglalásunknak áldozatul fognak esni; ez egy nagyon elszomorító körülmény lesz, mely azonban nem téríthet el bennünket eddig elfoglalt álláspontunktól; nincs olyan harc, melyben sebesültek ne lennének és miért egyen csak Somogyvármegye a harctól megkímélve, mikor ugyszólván az egész ország már hadilábon áll a törvénytelen, jogtipró kormányval szemben. Eddig vármegyénk békéjét sikerült megóvni a nélkül, hogy valami különös dolgot cselekedtünk volna, de ezentul már a vármegye önértékelésével, sem annak méltóságával nem férhet össze, hogy egyes emberek kedvéért a törvénytelen hatalommal szemben meghunyászkodjunk, egy a vármegye tradíciójához méltatlan kétszínű bujdosó játékokat üzzünk. T. t. b. legyünk bizalommal a nemzetnek választott vezérei iránt, kik bizonyára nem lesznek árulói a nemzeti ügynek és bizonyára szem előtt fogják tartani Deák Ferenc előbb említett bölcs mondatát. Vagy létrejön nemzet és király között a tisztességes béke, melyben nem lesz sem győző, sem legyőzött és az ilyen béke lenne a nemzet és király között kitört konfliktusnak legméltóbb befejezése, vagy ha ez ma még nem lehetséges, ha az idők erre még nem érettek — mert Bécs csak akkor szokott engedni, midőn a vég-szükség rákényszeríti — akkor folytatni fogjuk megkezdett küzdelmünket a legnagyobb eréllyel és szívóssággal, mert a történelem tanúsága szerint ez a küzdelmünk csakis győzelemmel végződhetik. Egy latin közmondás azt mondja: Si vis pacem para bellum; ha ohajtod a békét, készülj a háborúra. Miután meg vagyok róla győződve, hogy a t. t. b. minden egyes tagja velem együtt kívánja, hogy nemzet és király között jöjjön létre egy olyan béke, melynek nyomába megelegedtség, boldogság, kultu-

rális és anyagi fölvirágzás támadjon, arra kérem a t. t. b.-ot készüljön a harcra, mit méltóbban nem tehetünk meg, mintsem, hogy egy szívvel-lélekkel visszautasítjuk a törvénytelen kormány megsemmisítő végzését.

Mielőtt befejezném fölszólalásomat vármegyénknek egy elszomorító belügyét kívánom szótvenni. Szegényfir futja el arcomat és kimondhatatlan fájdalom fogja el keblemet midőn látom és tapasztalom, hogy vármegyénk legnagyobb része, leggazdagabb birtokosai nemzeti küzdelmüinktől teljesen távol tartják magukat, sőt mi több az által, hogy sokan közülük befizetik állami adójukat, egyenesen támogatják a hazaáruló, törvénytelen kormány sáfarkodását. Igaz, hogy ezzel szemben azt a lélekfölemelő körülményt látjuk, hogy szegény, földhözragadt drávaparti községek, melyekben ezelőtt 25 évvel alig lehetett magyar szót hallani, a nélkül, hogy valaki fölszólitotta volna őket, összerakták filléreiket és letették azokat a haza oltárára. Nagy urak tanulatok ezektől a szegény emberektől hazafiságot. Tanuljatok tőlük hazaszeretetet és tanuljatok meg tőlük, hogy miképpen kell az ősi rögöz ragaszkodni, mely nektek oly bőven osztja a kenyeret.

Fájdalom, hazai történelmünk bizonyítja, hogy ennek a nemzetnek leghűlenebb fiait többnyire a felsőbb osztályokból kerültek ki; most is így van, mert ezek a nagy urak csak az összbirodalom, a »Gesamtmmonarchie« eszméjét szolgálják, csak ennek az eszmének hódolnak és nem a magyar királyi trón, hanem az osztrák császári trón fényében szeretnek sűtkérezni. De t. t. b. szilárd meggyőződés, hogy fordul még a kocka és akkor ti büszke nagy urak pellengérré fogunk benneteket állítani, névszerint meg fogunk benneteket nevezni, hogy lássa ország-világ, kik a nemzetnek hülsen fiait.

Még egy hasonló elszomorító jelenségről kívánok megemlékezni. Köztisztletben álló férfiak, eddig jó hazafiak, kik vármegyénk közéletében kiváló helyet foglaltak el, szintén távol tartják magukat nemzeti küzdelmüinktől.

Ez egy olyan rejtély, melyet megoldani nem vagyok képes, hisz ez az ügy olyan tiszta, olyan világos, hogy minden gyermek megérti, csak ezek az urak nem akarják megérteni. Bármi legyen azonban eljárásuknak rugója, fogadjatok el tőlem nemes urak egy jó tanácsot. Vegyétek kezeitekbe nemzetünk történelmének könyvét, azt a könyvet, melyre a mai komoly nehéz időkben minden magyar embernek áhitattal mintegy imádságos könyvre kellene tekintenie, tudom hogy gyermekkorotok óta nem forgattatok, de most olvassátok el figyelemmel és meg fogjátok benne látni, hogy a magyarnak bűnös átka a pártoskodás, mint vörös fonál hu ódik végig 1000 éves viszontagságos történelmünkben.

Soha de soha nem tudott ez a nemzet összefogni egyes elszórt eseteket kivéve, a midőn már a végveszély hullámai nyaldosták életének fáját. Urak tanuljatok és okuljatok ebből a történelemből, emelkedjétek föl a mai történelmi pillanatok magaslataira és lássatok be végre, hogy most sem ti rólatok, sem mi rulunk nincsen szó, hanem igenis a nemzetről van szó, mely élni akar és élni fog Urak kérünk titeket, tegyétek félre a pártoskodás bűnös szerepét, gyertek közibénk, baráti kézszerítással és tárt karokkal fogadjunk. Urak gyertek, a haza szent nevére kérünk gyertek és segítsetek.

H I R E K.

— **A közigazgatási bizottság szünetel.** Tallian Gyula főispán a következő távirati értesítést küldte a vármegye alispánjának: Alispán urnak, Kaposvár. Kérem közigazgatási bizottság tagjait értesíteni, hogy folyó hó 14-iki ülés nem tartatik

meg. Budapest, 1906. február 8-án. Tallian s. k. főispán. Mire az alispán-helyettes főjegyző ez alábbi értesítést küldötte a közigazgatási bizottság valamennyi tagjának, tehát azoknak is, kiknek megválasztását a belügyi ügyvivő megsemmisítette. Ezen főispáni értesítést valamennyi közig. bizottsági tag urral tudomásul közlöm. Kaposvár, 1906. február 8-án. Alispán szabadságon: G a b s o v i t s, főjegyző.

— **Egy helybeli lap, mely arról hírdet, hogy a kormányt — ő tudja miért — támogatja, a vármegyének ötvenes bizottságát előszeretettel s következetesen »Jóléti bizottság«-nak nevezi. Ha nem tudná, megszűnik, hogy azon bizottság »Alkotmányvédő bizottság«-nak nevezze. Ne adja Isten, hogy úgy legyen, de miután teljesen kizárva nincs, az idők folyamán, épen most az alkotmány védelmében küzdő bizottság csakugyan átalakulhat jóléti bizottsággá is; ha ez bekövetkezne, annak azt hisszük a mai kormányt támogatóknak volna legkisebb okuk örülni. Kár az ördögöt a falra festeni, eleget megjelenik ő pokoli fejedelemsége amugy is, s legtöbbnyire éppen akkor, a mikor legkevésébbet várták**

— **A hercegprimás jobban van.** Vaszary Kolos bibornok hercegprimás állapota folyton javul, láza teljesen megszűnt. Orvosai reménylik, hogy az egyházfejedelem nem sokára el is hagyhatja a beteg ágyát, ennél fogva beszüntetik a beteg állapotról szóló tudósításokat Közéletünk és társadalmunk kitünőségei közül sokan tudakozódtak a hercegprimási palotában, akik mindannyian örömmel hallották a megnyugtató híreket.

— **Házasság.** Kordina Lilli, lapunk munkatársa, tehetséges fiatal költőnő, ki nem régebben kiadott verskötetével egyszerre szép nevet vívott ki magának az irodalom terén, a napokban ment nőül W i e d e r k e h r G é z a magánzóhoz Budapesten.

— **Gyászrovat.** Magassy Rudolf nyugalmazott körjegyző, volt 48-as honvédfőhadnagy és a somogy megyei honvédegyet elnöke f. é. február hó 8-án élete 77-ik évében elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe nagy részvét mellett.

— **A Kaposvári Helyőrség Tisztikara** folyó évi február hó 24-én a »Korona« szálló nagyteremben sétahangversenyyel egybekötött táncestélyt rendez.

— **Három szál lovasrendőr.** Csodálatos, hogy még mindig akadnak, akik görcsösen ragaszkodnak ahhoz, hogy Kaposvár város rendőrlégénysége három lovasrendőrrel szaporíttassék. Persze nem gondolják meg azt, hogy három lovasrendőr legalább is kilenc gyalogrendőr fizetését emésztí fel s a lova miatt nem képes három gyalogrendőrnek megfelelő szolgálatot teljesíteni, eltekintve attól, hogy három tagból álló lovasrendőr a komikumnak bizonyos fokát is magán viseli. A rendőrlégénység szaporítása igenis szükséges. De ez a szükségesség a gyalogrendőrök létszámának megfelelő emelésével elégíthető és elégítendő ki legészszerűbben s a helyi viszonyoknak is ez felel meg legjobban.

— **Felülfizetések.** Itt közöljük az iparbálon történt felülfizetéseket, amelyet a rendező-bizottság küldött be közzététel végett. Tatár Gusztáv 50 kor., Pete Márton 20 kor., Hirsch Adolf, Bien Dávid, Bakonyi Ferenc, dr. Bakonyi Lajos, Kládnig Alajos, Darnay Béla és Fivére, dr. Szigeti Gyula, dr. Zimmert József, Thaly László 10—10 kor.; Szilágyi Samu, dr. Oszmann Aurél, Hagelman Károly, Hirschmann Mór, Haidekker Pál, Kemény Samu, Babochay Káman, dr. Kovács József 8—8 kor.; Prasszer Gyula, Weisz Márkus és Fia, Szabó Gyula 6—6 kor.; Légár József, Bereczk Sándor, Spitzer Emil, Károlyi József, Pete Lajos, dr. Véniss Károly, Schreiber Lipót, dr. Marton Gyula, dr. Bardió György 5—5 kor.; Lichneker Gergely, Königsberg Viktor

és Dezső, Schlesinger Albert és József 4—4 kor.; Kereszturi János, Berger Vilmos, Neumayer Andor, Légár Béla, Tankovics János, dr. Rusa Ernő 3 3 kor.; dr. Löwentritt Ödön, dr. Fekete Gyula, Golobics Pá, Krásovics Gyula, Kertész Lajos, Peterka József, Vörös Nándor, Rosta István, Kiss Ede, Blum Izidor, Méhész Gyula, Nagyváti János, Rózsa János, Welzl Károly, dr. Ungár Géza, Faragó Lipót, Réhling Gyula, Taki Ferenc, Récei Simon, Schihein Béla, Gottlieb Zsigmond, Kovács Imre, Gärtner László, Lengyel József, Geizler Nep. János, Danilovics János, Lukács A., Morgos József, Nagy Viktor, Domján Lajos, Lencz Sándor, Gundy László, Farkas Berci, Molnár Ferenc, Pallfy János, Szabó István, N. N., Erdős János, Bencs Béla, Kovács Antal, Kovács József (Örs), özv. Tarrné, Légár Lajos, Bene József 2—2 kor.; Halász Imre, László Viktor, Stern Ignác, Bérdi Józsefné, Ihárosy János, Kőszegi György, Hajba László, Perl József, Gomba Károly, Sümegi György, Mayer Berci, Lőcsér Mihály, Macsovcics István, Fenyvesi Béla, Tóth Antal, özv. Németh Jánosné, Szarvas Andor, Ilia György 1—1 kor.; Károlyi Gusztáv 40 fillér. Összesen 421 kor. 40 fillér. A szives felülfizetők fogadják ez uton a rendezőség hálás köszönetét.

— **Felekezetenküliek összeírása.** A kö ponti statisztikai hivatal megkereste a közigazgatási hatóságokat, hogy a felekezetenküliek kimutatását állítsák össze. A kimutatásba felveendők még a baptisták viszonyai is, akiket a kormány még az elmúlt év végén emelt a törvényes hitfelekezetek sorába. Az összeírásban ki kell mutatni, hogy hányan vannak felekezetenküliek és kor szerint hányan; mely vallásfelekezetből léptek ki és miért, anyagi vagy egyéb okokból. Azonkívül ki kell tüntetni még azt is, hogy a felekezetenküliek közül hányan léptek be a törvényes hitfelekezetek sorába és melyikbe. A kimutatás hét hét alatt felterjesztendő.

— **Szerb utlevélkényszer.** Szerbiában az utlevélkényszert most a legszigorubbán alkalmazzák, így tehát azok, akik Szerbiából vissza akarnak utazni el ne mulasszák utleveleiket, vagy az ezt pótló határszéli uti igazolványt az ottani száraparti szerb rendőrbizottságnál láttamoztatni, mert különben a hajótól visszautasítatnak. Ezt az eljárást annál inkább figyelmébe ajánlják a közönségnek az illetékes hatóságok, mert az utazó közönség ezt rendszeren elmulasztja s emiatt kellemetlenségeknek van kitéve, amiket ilyenformán igen egyszerűen elkerülhet.

KÜLFÖLD

— **A szerb vámkérdés.** A radikális többség klubjában tegnap este az Ausztria-Magyarországgal fölmerült konfliktus is szóba került. Vidéki képviselők hangsúlyozták, hogy a konfliktust mielőbb be kell fejezni és kirohantak az intelligencia ellen, mely az ország igazi érdekeivel nem törődve, ködös tervekkel foglalkozik. A miniszterek, akik attól féltek, hogy a dolognak rossz vége talál lenni, fölkerítették a képviselőket, hogy ennek az ügynek a megbeszélését halasszák máskorra és időelőtti h tározatokkal ne támaszszanak a kormánynak újabb nehézségeket.

— **Az oroszországi események.** A balti tartományokban nagyon fontos fogást csináltak. Revalban letartóztatták a harcoló munkások szervező bizottságának 15 tagját és ezzel egyidejűleg több proklamációt és más okmányt elkoboztak. Ezenfelül ugyancsak 1340 puskát, 400 revolvert és 90 pisztolyt találtak. Feliben 5, Schelben 3 forradalmárt agyonlőttek, 60 más forradalmárt súlyos testi büntetésekre ítélték.

— **Az új olasz kormány.** Az új minisztérium a következőképen alakult: báró

Sidney Sonnino képviselő — elnök és belügyminiszter, gróf Guiccardini képviselő — külügyminiszter, Sacchi képviselő — igazságügyminiszter, Luccati képviselő — kincstartügyi miniszter, Salandra képviselő — pénzügyminiszter, Mainoni d'Intignano tábornok szenátor — hadügyminiszter, Mirabello szenátor — tengerészeti miniszter, Boselli képviselő — földmívelésügyi miniszter és Baccelli Alfréd képviselő — posta- és táviratügyi miniszter.

Budapesti levél.

Egyetmás a fővárosból.

Irtá: Dark.

Három festőművésznünk kollektív kiállításában gyönyörködhetünk most. Olyan nagy az eltérés mind a három között, eszme, izlés és kivitelben oly ellenkező irányt követnek, hogy igazán változatos élvezetet nyerünk, ha jól végig nézzük Magyar-Manheimer, Rippl-Rónai és Telepy festményeit.

Mennyi szépet lehet alkotni különböző művészi felfogással és zsenialitással!

Egyik vastag festék-felrakással, többnyire sötét színekkel varázsolja vászonra a tájakat, boros, viharos egei oly megkapók, alig tudunk megválni tőlük. A másik világosan, majdnem minden sötét árnyalatot kerülve, merészen rajzolja és festi képeit és csodálatosan egyszerűen, frissen, természetesen hatnak. A harmadik a régiebb izlés, a finom kivitel barátja; képein alig látszik néha a festék, oly gondos finomsággal kezeli ecsetét. Annyi kedves, bájos tájat állít elénk, melyek között különösen a Balaton somogyi partjait jó ismerősként üdvözljük.

Legutóbb volt Rónai tárlatának megnyitása. Számos író, művész és előkelőség jelent meg. Sajnos, művészeink nem nélkülözhetik az állam — habár gyenge — támogatását sem s így a jelen, magyar szívnek nem kedvelt „ügyvivőség” tagjait is ott látjuk a megnyitásokon. Mégis legalább megnyugvással tapasztaljuk, hogy a közönség számba sem veszi őket, csak a művész magyarázza szép csendesen képeit a „kegyelmes” urnak.

Ami a fő örvendve tapasztaljuk, hogy mind a három művész képei sok vevőt találnak! Mégis csak fejlődik nálunk a jóízlés, a művészet szeretete és pártolása.

Magyar-Manheimer műveihez nehezebben juthat a nagy közönség, neki magas árai vannak; arisztokrácia és pénzvilág vásárol tőle. Rippl-Rónaitól könnyebben szerezhethet a kevésbé tehetős műpártoló is egy-egy kedves képet. Legjobban hozzájuthat mindenki Telepy képeihez. Ő már 40—50 koronától kezdve kedves, szép dísz ad lakásunk emelésére. Viszik is képeit, melyek közül a nagyobbak sem drágák s némely teremben már minden harmadik kép el van adva.

A vidéki közönség is, ha felrándul a fővárosba, felkereshetné nemcsak az orfeumokat, hanem a műtárlatokat is és kevés költséggel szépiethetné lakását, fejlesztené izlését és terjesztené a magyar művészetet.

Ne vásárolnák a vidéken még annyira kedvelt — külföldön készült mindenféle reprodukciót, mikor majdnem ugyanazon árértékű eredeti művész képeket szerezhethetnek.

Még egy szónoklatot akarok említeni, melyet nagy gyönyörűséggel halgatott a fővárosi közönség — sajnos kis — de válogatott része. Székesfehérvár nagyvezű püspöke tartotta ezt a magasröptű beszédet a katolikus kör termében a „munkások egyesülete” javára. Témája a „család” volt. Ugy a családnak mint az egész társadalmi életnek éltető eleme szerinte csak az erkölcs.

Remek hasonlatainak meglepő változataival, előadásának elragadó hevével fejtette ki, hogy ész, tudomány, jog, ipar sőt maga

a törvény is, mind összeomlik, elposványosodik, értéktelenné válik, fenn nem allhat erkölcs nélkül.

A hazafias érzelmű püspök finom élel fordult a jelen közállapotok ellen és félre nem érthető módon okolta a mindenre vállalkozó és minden törvényt, jogot lábba tipró egyéneket erkölcs nélkül szükölködőknek.

Aki a házat nem becsüli, a házat sem becsüli, mondja Prohaszka, s mivel a ház boldogságának fő tényezője a feleség az anya, ő nevelvén fiait a haza boldogulását is nagyrészt az asszonyok mozdíthatják elő.

Ne nevelje a család fiait nagyzásra, ne a közélet strébereinek. Miniszternek, főispánnak. Isten mentsen. Nevelje fiát minden anya egész embernek, erkölcsös érzelmű embernek, akkor önzetlenül fogják szolgálni hazájukat és nem akad többé törvény tipró, és nem allhat be ilyen szomorú állapot Magyarországon.

Irodalom.

— **Magyar vértanúk könyve.** A közeledő október 6-ára szomorú aktuális könyv jelent meg Vass József kiadásában. Az 1848 49-iki szabadságharc miatt kivégzett, legyilkolt, börtönben elhalt és egyébként elpusztult, hosszabb börtönre elítelt hazafiak és honleányok bus történetét írta meg beható forrástanulmány alapján Kaczián Géza, szabadságharcunk régi buvara s könyvét tizenkét pompás színnyomattal s körülbelül hatvan feketenyomással, egész oldalas képpel, faksimillével és érdekes okmánymásolattal ékesíté. Könyvében, körülbelül 125—130 kivégzésről számol be részletesen, oly vértanúkról, kiknek eddig nevét sem ismertük, s kiket ő fedezett fel porlepte iratokból és halálos ítéletekből. Számos kérdést tisztáz e művében a vértanúkra vonatkozólag, hiven adja elő az aradiak kivégeztetését, ez aktus teljes brutálisában, faksimillében közölve a hóhérnak adott bizonyítványt Damjanics megöléséről, melynél a hóhér, Tichy őrnagy bizonyítványa szerint, „a megkivántató jártasságot és ügyességet tanusította”. Az erdélyi vérengzésekről, melyeknek csak Alsó-Fejérmegyében több mint 5000 ártatlan áldozata esett, br. Kemény István főispán Fekete könyve alapján számol be, mely mű ma legnagyobb könyvészeti ritkaság, a bácskai gyilkolások ötezer áldozatáról is körülmenyesen emlékezik meg, de legérdekesebben az egyes kivégzéseket s azok okait tárgyalja.

Támogatják az élénk tollal megírt szöveget a pompás illusztrációk, melyek egy részét Kovács Ernő honvédőrnagy, aradi várfogoly festett, más részük mint pl. az olmuői magyar foglyok arcképe három lapon, Berzsenyi Lénárd ezredes festményei alapján készült, mások ismét egyidejű képek hű másolatai. Három képgyűjteményt látunk teljesen ez albumban: egyik a 144 olmuői arckép, a másik gr. Teleki Blanka albuma egész teljességében, tíz évi kufsteini fogsága alatt készített összes rajzaival, a harmadik Theresienstadt rab élete tizenhét képben, egyik érdekesebb gyűjtemény a másiknál.

A színes illusztrációk Csány László s Jeszenák felakasztását, a 12 aradi vértanú kivégzését Raza Pal pozsonyi ev. lelkész utolsó utját, az aradi kazamatákat, Maderspachné megkorbácsolatását, a pozsonyi kis diákok megvesszőztetését, Gasparics Kilit megölését, a hóhér eszközeinek színes rajzait stb. ábrázolják és mindenik ilyen kép fedő borítéklappal van ellátva. Az összes képek gróf Kreith Béla ismert s szabadságharcú muzeumának másolatai, a művet szerző az ő gyermekkori barátjának gr. Kreith Bélának is ajánlotta. E nagy mű méltó emléke hazánk dicső vértanúinak s az irántuk érzett hazafias kegyelet ébrentartására legalkalmasabb olvasmány. Az egész vászonba kötött, nagy negyedív alaku

album ára 6.80 korona Minden könyvesboltban kapható! Ezen mű tiszta jövedelme az 1848/49-iki ereklye-muzeum fentartására fordítatik.

— »A Magyar Nemzet Anyakönyve« című nagyarányú genealogiai lexicon-vállalat indult meg, melynek az a célja, hogy a XX. században élő magyar nemzet minden egyes tagját életrajzszerűleg megörökítse a jövő, a történelem számára.

A számos kötetre tervezett mű díszes albumalakban jelenik meg, melynek remek kiállítása a »Globus-műintézet«-et dicséri, a rendkívül érdekes, költői lendületű szövegrész pedig Kulcsár Béla szerkesztő izlését és gondosságát. A mű arany és ezüst vászonba vont, színes dombornyomású táblája már maga páratlan ékességévé teszi a szalonok asztalának. Belsejét ihletett alkotású allegorikus képek díszítik s arcképek elhelyezésére alkalmas album lapokat és a családi események följegyzésére szolgáló, ékített kartonokat is tartalmaz, hogy minden családnál valóságos ereklyévé lehessen, úgy, mint apáinknál a biblia.

Ennek a páratlanul álló családi albumnak előfizetési és megrendelési ára 10 korona, bolti ára 20 korona.

Minden előfizető vagy megrendelő azt a befejezett egészét képező kötetet kapja meg, a mely saját életrajzát tartalmazza. Ezzel a műbecsü és tudományos értékű művel nemcsak életünket örökíthetjük meg utódaink kegyel-tének, hanem jót is cselekszünk; meri legközelebbi kötetének tiszta jövedelméből 5 százalékot a póttartalékosok családjainak segítésére adományoz a kiadó.

»A Magyar Nemzet Anyakönyve« szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VIII. Rákóczi-utca 4 szám. Telefon 86-40. Postakp. cheque-számla 16394. Előfizetések, megrendelések és kérdezősködések a szerkesztő-kiadóhivatalához intézendők, Életrajz és megrendelés-gyűjtők nagy jutalékkal, előnyös feltételek mellett alkalmazhatók.

Felelős szerkesztő: **Dr. Rusa Ernő.**

Laptulajdonosok:

Szalay Károly és Dr. Rusa Ernő.

Morgos József

polgári- és egyenruha készítő; a m. kir. esendőrség, a m. kir. honvéd gyalogezred, a m. kir. államasutak kaposvári tápintézetének szerződött szabója, értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy a

téli idényre

a legfinomabb szövetek üzletébe megérkeztek és raktáron tartatnak. Ez teszi lehetővé azután, hogy úgy a kelme, valamint a pontos mérték és gyors kiszolgálás, még a legkényesebb igényeket is teljesen kielégíteni képes.

Üzlet-helyiség:

KAPOSVÁROTT, Fő-utca,
megyeház-épület.

Meghívó.

A Bonnyai Önszegélyző Szövetkezet

1906. évi február hó 18-án

d. u. 4 órakor a szövetkezet helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagokat tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

T á r g y:

1. Az 1905. évi pénztárnok számadásának felülvizsgálása és a felmentvény megadása.
2. A mutatkozó nyereség hovatfordítása.
3. Netaláni indítványok.

R Ó Z S A J Á N O S

Kaposvár, Fő-utca 31. sz.

S A J Á T H Á Z Á B A N.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhatisztító és gőzműfestő intézetét,

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok nem
ütnek vissza. 68-27

Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabófolt izsztatással összetéveszteni.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

SZÉNÁSSY BÉLA magyar gyártmányú
szabadalmazott

Árpád rajzeszközök,
a legjobb rajzeszközök és körzők,

melyek Kaposvárott kaphatók 15-22

Hagelman Károly

könyv- és papirkereskedésében,

ugyszinte az országban levő papirkereskedésekben.

Meghívó.

A Gazdasági és Ipari Takarékpénztár Részvénytársaság
Kaposvárott

II-ik rendes közgyűlését

1906. évi február hó 18-án délelőtt 10 órakor
a társulat hivatalos helyiségeiben

tartja meg, melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak azzal, hogy az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, valamint a zárszámadások a társulat hivatalos helyiségében az üzleti órák alatt a mai naptól kezdődőleg megtekinthetők.

A KÖZGYŰLÉS TÁRGYSOROZATA:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentéseinek tárgyalása és ezeknek kapcsán az 1905 évi zárszámadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása.
2. A nyereség felosztást tárgyzó indítvány feletti határozathozatal.
3. Netáni indítványok tárgyalása.

Kaposvár, 1906. évi február hó 3-án.

Az igazgatóság.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és
„Állatkereskedelmi Ujság“ kiadásában
megjelent a

Vásári zsebnaptár

Husipari és Állatforgalmi Évkönyv 1906-ra

és az előfizetők a *idén is teljesen ingyen kapják meg.*

Tartalmazza: A fontosabb országos és havi, valamint heti állatvásárokat az év minden napjára pontosan átszámítva. A fontosabb állategészségügyi rendelkezéseket, az év folyamán felmerült újításokkal kibővíve. A fontosabb állatforgalmi tudnivalókat. A magyar és a külföldi állatpiacok kiviteli módzatait és az üzlet szokásokat — A szavatossági időhatárokat. A fővárosi állatvásárok szabályait és díjait. A vágóhídi és husvizsgálati szabályokat. A fogyasztási adót. Az ipartörvénynek a husiparra vonatkozó rendelkezéseit. Továbbá a husipar és állatforgalom körébe tartozó összes tudnivalókat, jegyzéknaplót stb.

Előfizetési ára: félévre 6 kor. Az Évkönyvet csak *előfizetők* kapják meg, könyvpiaca egyáltalán nem kerül.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és „Állatkereskedelmi Ujság“ kiadóhivatala BUDAPEST, IX., Ferenc-körút 13. sz. alatt van.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinék bérmentesen küldünk egy próbát a COZAPOR-ból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodáhatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A COZAPOR ny csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becsstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

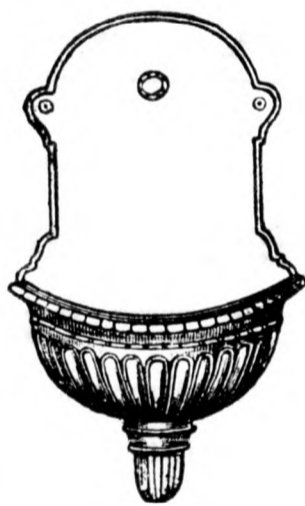
Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják egy próba adagot és egy köszönő irásokkal telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

416. sz.
INGYEN PRÓBA.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 416.)

62. Chancery Lane,
London, Anglia,

TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő
KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 14. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon

és villamos-csengő felszerelésére, valamint bicikli, varrógép, villany- és benzinmotor, ugyszintén mindennemű mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabású műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg, melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban és legjutányosabban eszközölöm.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezeték-szerelő.

Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron vállalom el.